

BENEDICCIÓ DEL NOU ORGUE MAJOR DE POBLET

Jesucrist, Rei de tot el món / I Vespres
24 de novembre de 2012

NOSTRE SENYOR JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

I VESPRES

BENEDICCIÓ DEL NOU ORGUE DE POBLET

«Que l'orgue de tubs sigui tingut en gran estima a l'Església llatina com a instrument tradicional, el so del qual pot afegir un esplendor admirable a les celebracions de l'Església i elevar amb força les ànimes a Déu i a les coses celestials» (Sacrosanctum Concilium, 120).

VERSET INTRODUCTORI

Recitat

V. Si - gueu amb nos - al - tres, Déu nos - tre.

R. Se - nyor, ve - niu a a - ju - dar - nos. Glò - ri - a al

Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit Sant. Com

e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre i pels

se - gles dels se - gles. A - mén, al - le - lu - ia.

HIMNE

j. T.

T

e sæcu-lórum prínci-pem, * te, Christe, re-gem génti-

um, te ménti-um, te córdi-um unum fa-té-mur árbi-

trum. 2. Quem proná adó-rant ágmi-na hymnísque laudant cæ-

li-tum, te nos ovántes ómni-um regem suprémum dí-ci-

mus. 3. O Chri-ste, princeps páci-fer, mentes rebél-les súbi-

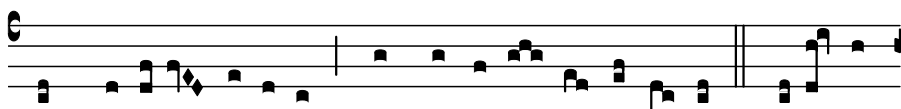
ce, tu-óque amó-re dévi-os oví-le in u-num cóngre-

ga. 4. Ad hoc cru-énta ab árbo-re pendes apér-tis brácchi-

is, dí-ráque fossum cúspi-de cor igne fla-grans éxhi-bes.

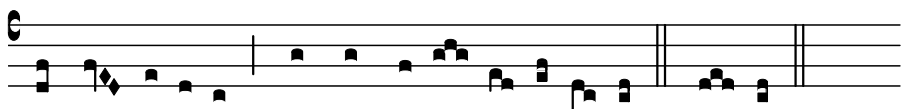
5. Ad hoc in aris ábde-ris vini dapís-que imági-ne, fun-

dens sa-lútem fí-li-is transverbe-rá-to pécto-re. 6. Iesu, ti-

bi sit glóri-a, qui cuncta amó-re ténpe-ras, cum Patre et

almo Spí-ri-tu in sempi-tér-na sæcu-la. A-men.

SALMÒDIA

Ant. 1

Se - rà a - no - me - nat * Rei de la

pau, i el seu tron es man-tin - drà per sem-pre.

Salm 110

1. De tot cor e - nal - tei - xo el Se - nyor, amb els

jus-tos da-vant de tot el po-ble. 2. Les

o - bres del Se - nyor són grans, qui les con - tem - pla les es -

ti - ma. 3. La se - va ges - ta és glo - ri - o - sa i es -

plèn - di - da, es man - té per sem - pre la se - va bon -

dat. 4. El Se - nyor, be - nig - ne i en - tra - nya - ble,

ins - ti - tu - í un me - mo - ri - al dels seus pro - di - gis.

5. Re - cor - dant - se per sem - pre del seu pac - te,

do - nà un a - li - ment als qui el ve - ne - ren.

6. De - mos - trà la for - ça del seu braç, re - par - tint al seu

po - ble la ter - ra dels na - dius. 7. La se - va ac - ci -

ó és ir - re - vo - ca - ble i és jus - ta, les se - ves de - ci - si -

ons són per - pè - tu - es i as - se - gu - ra - des per
 sem-pre més; ell les com-pleix fi - del-ment i amb rec-ti - tud.

8. Dis-po - sà de re - di-mir el seu po-ble, dei-xà es-ta -
 blert un pac - te per sem-pre. El seu nom és sa -
 grat i ve - ne - ra - ble.

9. Ve - ne - rar el Se-nyor és pri -
 mí - ci - a de sa - vi - e - sa, són molt pru -
 dents els qui el ve - ne - ren. La llo - an - ça del Se -
 nyor du - ra per sem-pre.

10. Glò - ri - a al Pa - re i al Fill
 i a l'Es-pe - rit Sant. Com e - ra al prin-ci - pi, a - ra i
 sem-pre i pels se-gles dels se-gles. A - mén.

Ant.

Se - rà a - no - me - nat Rei de la
pau, i el seu tron es man - tin - drà per sem - pre.

Ant. 2

A - ra co - men - ça * el reg -
nat del Se - nyor nos - tre i del seu Crist.

Salm 112

1. Ser - vents del Se - nyor, llo - eu - lo, llo -
eu el nom del Se - nyor. Si - gui be - ne - ït el
nom del Se - nyor, a - ra i per tots els se - gles.
Des de la sor - ti - da fins a la pos - ta del sol

llo - eu el nom del Se - nyor. 2. El Se - nyor és ex -

cels als ulls de tots els po - bles, la se - va glò - ri - a s'e -

le - va més en - llà del cel. Qui és com el Se -

nyor, el nos - tre Déu? Té molt a - munt el seu tron,

i des d'a - llí s'in - cli - na per veu - re el cel i la

ter - ra. 3. Ai - xe - ca de la pols el des - val - gut,

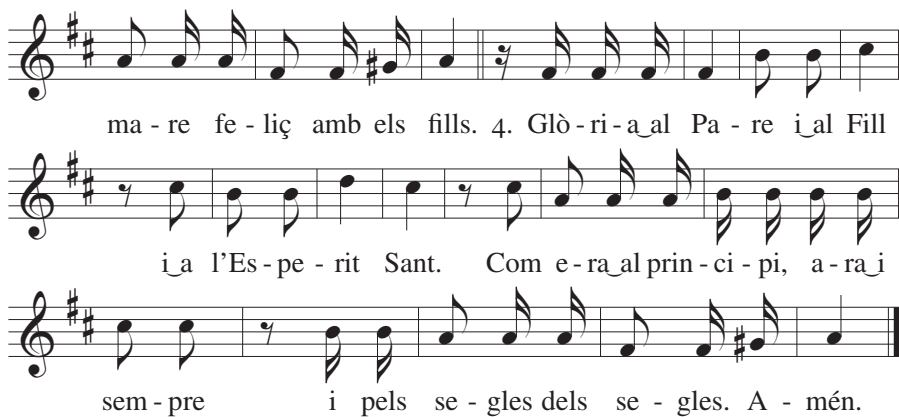
treu el po - bre de la cen - dra, per as - seu - re'l

en - tre els po - de - ro - sos, els po - de - ro - sos del seu

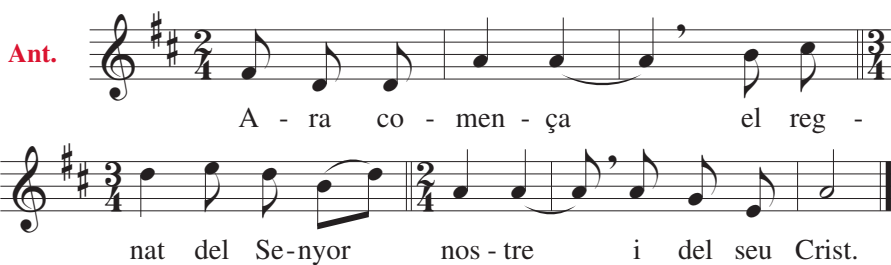

po - ble. La que vi - vi - a es - tè - ril a ca - sa, la fa

ma-re fe-liç amb els fills. 4. Glò-ri-a al Pa-re i al Fill
i a l'Es-pe-rit Sant. Com e-ra al prin-ci-pi, a-ra i
sem-pre i pels se-gles dels se-gles. A-mén.

Ant.

A-ra co-men-ça el reg-nat del Se-nyor nos-tre i del seu Crist.

Ant. 3 *Ferm*

El seu Reg-ne se-rà e-tern, * i tots els
reis el re-co-nei-xe-ran i l'o-be-i-ran.

Salm 116

Llo-eu el Se-nyor, vos-al-tres tots els

po - bles, glo - ri - fi - queu - lo, to - tes les na - ci -
 ons. És im - mens el seu a - mor per nos -
 al - tres, la fi - de - li - tat del Se - nyor du - ra - rà
 sem - pre, al - le - lu - ia.
2a v.
 (ia) Glò - ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit
 Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre i pels
 se - gles dels se - gles. A - mén. Al - le - lu -
 ia. Al - le - lu - ia.

Es repeteix l'antífona «El seu Regne serà etern».

Ant. 4 *Solemne*

Han es - tat do - na - des al Crist * la so - bi - ra -
ni - a, la glò - ri - a i la re - ia - le - sa; tots els
po - bles, tri - bus i llen - gües li fa - ran ho - me -
nat - ge per sem - pre.

Càntic
Ap 4.11; 5.9.10.12

1. Se - nyor, Déu nos - tre, sou dig - ne
de re - bre la glò - ri - a, l'ho - nor i el po - der,
per - què vós heu cre - at tot l'u - ni - vers.
Quan res no e - xis - ti - a, vós vau vo - ler que tot fos cre -
at. 2. Se - nyor, sou dig - ne de prendre el do - cu -

ment i d'o-brir-ne els se-gells, perquè heu es-tat de-go-

llat i heu com-prat per a Déu amb la vos-tra sang gent

de to-ta tri-bu, llen-gua i na-ci-ó, i n'heu

fet u-na ca-sa re-ial i uns sa-cer-dots de-di-

cats al nos-tre Déu, que reg-na-ran a la ter-ra.

3. L'A - nyell que ha es-tat de-go-llat és dig-ne de

re-bre tot po-der, ri-que-sa, sa-vi-e-sa, for-ça, ho-

nor, glò-ri-a i llo-an-ça. 4. Glò-ri-a al

Pa-re i al Fill i a l'Es-pe-rit Sant.

Com e-ra al prin-ci-pi, a-ra i sem-pre

i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

Ant.

Solemne

Han es - tat do - na - des al Crist la so - bi - ra -

ni - a, la glò - ri - a i la re - ia - le - sa; tots els

po - bles, tri - bus i llen - gües li fa - ran ho - me -

nat - ge per sem - pre.

LECTURA

Del primer llibre de les Cròniques

15,14-16.25-28

Els sacerdots i els levites es van purificar ritualment per traslladar l'arca del Senyor, Déu d'Israel. Després els levites van carregar-se a l'espatlla l'arca de Déu amb les barres, tal com Moisès havia manat d'acord amb les ordres que havia rebut de Déu. David va ordenar als caps dels levites que disposessin els seus cantors, amb els instruments musicals, arpes, lires i címbals, i que els fessin sonar ben fort en senyal de festa. David, els ancians d'Israel i els caps responsables de mil homes acompanyaven amb alegria el trasllat de l'arca de l'aliança del Senyor des de la casa d'Obed-Edom. I mentre Déu donava el seu ajut als levites que portaven l'arca de l'aliança del Senyor, van sacrificar set toros i set moltons. David anava vestit amb un mantell de lli, igual que tots els levites que portaven l'arca, els cantors i Quenanià, que dirigia el trasllat. David duia a més una túnica de lli. Tot Israel acompanyava l'arca de l'aliança del Senyor enmig d'aclamacions, al so dels corns, de les trompetes, dels címbals i de la música d'arpes i lires.

Ara, el P. Abat pronuncia l'homilia.

RITU DE BENEDICCIÓ DE L'ORGUE

«Per la relació íntima que l'orgue té amb la música i el cant en les accions litúrgiques i en els exercicis de pietat del poble cristià, és convenient de beneir-lo abans de destinar-lo a l'ús litúrgic» (Ritual de benediccions, 1119).

Després de l'homilia, omès el responsori gran, el P. Abat, des de la seu, estant tothom dempeus, introdueix el ritu amb aquestes paraules:

Germans i germanes:

En aquesta festa de Jesucrist, Rei de tot el món, procedim a la benedicció del nou orgue de Poblet, amb el desig que la celebració de la divina litúrgia sigui més bella i més solemne. L'art musical en la litúrgia es proposa per damunt de tot la glorificació de Déu i la santificació dels homes; el so de l'orgue es converteix en un signe esplèndid del càntic nou que hem d'oferir a Déu. En realitat cantem el càntic nou, quan menem una vida santa, quan ens unim amb diligència i alegria a la voluntat de Déu, quan, estimant-nos els uns als altres, complim el manament nou.

**Tu, doncs, orgue de Poblet,
instrument sagrat, mestre d'invocació i de súplica,
lloa la misericòrdia omnipotent de Déu Pare.**

Respon l'orgue.

En cadascuna de les seves intervencions l'organista interpreta fragments del «Magnificat primi toni BuxWV 203» de Dietrich Buxtehude.

**Orgue de Poblet,
instrument musical de la celebració cristiana,
solemnitza amb el teu so
el culte que tributem al Fill de Déu,
nostre Senyor Jesucrist,
i ajuda a elevar la nostra fe.**

Respon l'orgue.

**Orgue de Poblet,
instrument melodiós de sonoritats multiformes
creades pel vent de les teves entranyes,
fes de les nostres veus una lloança harmoniosa
i evoca l'acció de l'amor de l'Esperit Sant.**

Respon l'orgue.

Orgue de Poblet,
instrument que dónes so, volum i color
a la fe i a l'alegria dels fidels,
evoca la majestat de la Trinitat Santa
que habita en els cors
de tots els homes i dones de bona voluntat.

Respon l'orgue.

Orgue de Poblet,
que adornes aquesta casa construïda
en honor de la Benaurada sempre Verge Maria,
uneix la veu dels creients a la maternal intercessió de Santa Maria,
reina dels àngels i dels màrtirs,
acompanya la fe confiada de la comunitat de monjos
i de tots els fidels que cada capvespre
hi fan ressonar el càntic joiós del Magníficat.

Respon l'orgue.

Orgue de Poblet,
que ajudes la pregària d'aquesta comunitat monàstica
sota el guiatge de sant Benet,
en el solc fecund que han obert els nostres sants pares de Cister,
amb sant Bernat
i tots els qui ens han precedit en la vida monàstica;
proclama amb el teu so la lloança del Déu U i Tri
mentre portem al cor la sofrença de la humanitat
fatigada en el seu combat per la pau i la justícia
i anunciem amb goig la Bona Nova del Crist.

Respon l'orgue.

Acabada la darrera intervenció de l'orgue, la comunitat, per ordre començant pels més joves, el P. Abat i els seus ajudants es desplacen fins al fons de la nau, aturant-se als peus de l'instrument. El P. Abat posa encens als encensers. Acte seguit, amb les mans esteses cap a l'orgue, mentre puja el fum i el perfum de l'encens, símbol de la pregària de l'Església, diu l'oració de benedicció:

Senyor Déu nostre,
bellesa sempre antiga i sempre nova,
que regiu el món amb saviesa
i orneu l'univers amb la vostra bondat;
us lloen els cors dels àngels,
que sempre obeeixen les vostres decisions;
us canten els estols dels astres,
que compleixen les vostres ordres

amb el seu continuat giravoltar;
 tots els redimits us proclamen sant
 amb una sola veu i un sol cor,
 amb la boca i amb la vida,
 i us exalcen amb gran exultació.
 També nosaltres, el vostre poble sant,
 reunits amb alegria en aquesta església
 volem ajuntar les nostres veus
 a l'harmonia universal;
 ara, doncs, perquè els nostres cants
 pugin amb més dignitat fins a la vostra majestat,
 us dediquem aquest orgue perquè el beneïu ✠
 a fi que, acompanyats amb el seu so,
 el cant de les nostres lloances i pregàries
 sigui més harmoniós i melodiós.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Després el P. Abat aspergeix l'orgue amb l'aigua beneïta.

L'orgue fa una introducció joiosa i esclatant al salm 150, que serà el primer cant de l'assemblea acompanyat pel nou instrument, i que canta tothom tot sencer.

Salm 150
Invitació a lloar Déu

«Vosaltres sou els corns, les arpes i les lires, els tambors, les flautes i la corda, els címbals triomfants, i emetreu un bell so si us manteniu en harmonia. Vosaltres sou tot això, no pas res de vil, ni transitori, ni de poc valor. I ja que sentir segons la carn porta a la mort, que tot esperit lloï el Senyor» (S. Agustí).

Ben ritmat

1. Llo-eu Déu al seu san-tu - a - ri, llo-
 eu-al ba-lu - ard del fir-ma-ment, llo - eu - lo per les
 se - ves ges-tes, llo - eu - lo per la se - va gran - de - sa.

2. Llo - eu-lo al so dels corns, llo - eu-lo amb ar - pes i
 li - res, llo - eu-lo amb tam - bors i dan - ses, llo -
 eu-lo al so de flau - tes i cor - da. 3. Llo - eu-lo amb
 cím - bals so - nors, llo - eu-lo amb cím - bals tri - om - fants.
 Que llo - i el Se - nyor tot el que res - pi - ra.
 4. Glò - ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit
 Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre
 i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

Cantat el salm 150, quan tothom ha retornat al seu lloc, l'organista entona l'an-tifona del Magníficat i tot el poble el canta solemnement.

CÀNTIC DELS EVANGELIS

Molt expressiu

Ant.

El Se - nyor Déu * li do - na - rà el tron de Da -
vid, el seu pa - re; se - rà rei del po - ble d'Is - ra -
el per sem - pre, i el seu reg - nat no tin - drà
fi, al - le - lu ia.

Càntic de Maria

Lc 1,46-55

«Aleshores la profetessa Maria, germana d'Aaron, va prendre el tamborí, i totes les dones van seguir-la, dansant i tocant tamborins. Maria entonava la tornada: "Canteu al Senyor per la seva gran victòria"» (Èxode 15,20-21).

1. La me - va à - ni - ma mag - ni - fi - ca el Se -
nyor, el meu es - pe - rit ce - le - bra Déu que em sal - va,
perquè ha mi - rat la pe - ti - te - sa de la se - va ser - ven - ta.

2. Des d'a - ra to - tes les ge - ne - ra - ci -
 ons em di - ran ben - au - ra - da, per-què el Tot - po - de -
 rós o - bra en mi me - ra - ve - lles.

3. El seu nom és sant, i l'a-mor que
 té als qui cre - uen en ell s'es - tén de ge - ne - ra - ci -
 ó en ge - ne - ra - ci - ó.

4. Les o - bres del seu braç són po - tents: dis -
 persa els ho - mes de cor al - tiu, der - roca els po - de - ro - sos del
 so - li i e - xal - ça els hu - mils. Om - ple de béns els
 po - bres, i els rics se'n tor - nen sen - se res.

5. Ha pro-te - git Is - ra - el, el seu ser-vent, com ho ha

vi - a pro - mès als nos - tres pa - res; s'ha re - cor -

dat del seu a - mor a A - bra - ham i a la se - va des - cen -

dèn - ci - a per sem - pre.

6. Glò - ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit

Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i sem - pre i pels se - gles dels

se - gles. A - mén.

Molt expressiu

Ant.

El Se - nyor Déu li do - na - rà el tron de Da -

vid, el seu pa - re; se - rà rei del po - ble d'Is - ra -

el per sem - pre, i el seu reg - nat no tin - drà
fi, al - le - lu ia.

INTERCESSIONS

P. Abat:

Preguem Crist, el Rei humil de la Creu i del Pessebre, i elevem vers ell la veu de la nostra confiança.

Diaça:

- Oh Crist, rei i pastor nostre, feu-nos reposar als vostres prats deliciosos.
- Vós, el nostre Cap, el nostre Guia i el nostre Salvador, veniu a cercar l'ovella perduda, porteu-la sobre les vostres espatlles.
- Vós, Jutge eternal, concediu-nos de tenir part en el vostre Regne, el Regne que David, amb els seus cants, ens ensenya a esperar i desitjar.
- Vós, Príncep de la Pau, allibereu de la guerra tots els pobles del món, i que mai més, en nom vostre, sigui feta violència a ningú.
- Vós, oh Crist, a qui els àngels i els sants canten «Sant, Sant, Sant», i que avui ens concediu el goig de beneir aquest orgue, atorgueu a tots els qui l'han fet possible, als qui l'han construït, als qui el tocaran i als qui hi conformaran l'anhel dels cors i de les veus, de dansar per a vós i de lloar-vos sempre amb música harmoniosa.
- Vós, el primogènit dels qui retornen d'entre els morts, rebeu els nostres germans difunts a les estances magnífiques del vostre Regne.

Diaça:

Tots, sense repetició:

K Yri e, elé-ison. Chri ste, elé-ison. Kýri e, elé-ison.

Ara, canten tots junts el Parenostre.

Recitat amb pausa

Pa - re nos - tre, que es - teu en el cel;

Pa - re nos - tre, que es - teu en el cel;

si - gui san - ti - fi - cat el vos - tre nom;

si - gui san - ti - fi - cat el vos - tre nom;

vin - gui a nos - al - tres el vos - tre Reg -

vin - gui a nos - al - tres el vos - tre Reg -

ne; fa - ci's la vos - tra vo - lun - tat, ai - xí a la

ne; fa - ci's la vos - tra vo - lun - tat, ai - xí a la

ter - ra com es fa en el cel. El nos - tre
 ter - ra com es fa en el cel. El nos - tre

pa de ca - da di - a do - neu - nos, Se -
 pa de ca - da di - a do - neu - nos, Se -

nyor, el di - a d'a - vui; i per - do -
 nyor, el di - a d'a - vui; i per - do -

neu les nos - tres cul - pes, ai - xí com nos -
 neu les nos - tres cul - pes, ai - xí com nos -

al - tres per - do - nem els nos - tres deu -

al - tres per - do - nem els nos - tres deu -

tors; i no per-me - teu que nos - al - tres cai -

tors; i no per-me - teu que nos - al - tres cai -

guem a la temp - ta - ci - ó, ans des - lliu -

guem a la temp - ta - ci - ó, ans des - lliu -

reu - nos de qual - se - vol mal.

reu - nos de qual - se - vol mal.

El P. Abat diu l'oració conclusiva:

Déu omnipotent i etern, vós heu volgut reunir totes les coses en el vostre Fill estimat, Rei de l'univers. Feu que tota la creació, alliberada de l'esclavatge, us serveixi fidelment i us glorifiqui per sempre. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

Diaça:

Inclineu-vos per rebre la benedicció.

El P. Abat afegeix l'oració sobre el poble amb les mans esteses:

Que el Senyor, digne de tota lloança,
a qui voleu cantar ara a la terra amb la veu, el cor i la vida,
us concedeixi que un dia
li pugueu cantar perpètuament al cel el càntic nou.

R. Amén.

Que us beneixi Déu totpoderós,
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

Cantors:

Tots:

V. Be-ne - ïm el Se-nyor. **R.** Do-nem grà-ci-es a Déu.

iv. T.

S

ANCTA Marí- a, * succúrre mí- seris, iu- va pu- sil-

lá- nimes, ré- fove flé- biles, o- ra pro pópulo, intérv-

ni pro cle- ro, intercé- de pro de- vóto femí- ne- o sexu.

Fundació
CatalunyaCaixa

